

Čís. 598.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. listopadu 1919,

**jmž se provádí zákon o podmíněném odsouzení
a podmíněném propuštění.**

Podle § 24 zákona ze dne 17. října 1919, č. 562
Sb. z. a n., nařizuje se toto:

I.

O podmíněném odsouzení.

§ 1.

Dříve, než soud rozhodne o podmíněném odsouzení, náleží mu přesvědčiti se, byl-li již obžalovaný potrestán. Musí tedy býti již zpravidla před hlavním líčením opatřen výkaz o trestech (trestní lístek), a podle jeho obsahu bude třeba nutno opatřiti si spisy o předchozích trestech, aby mohlo býti zjištěno, nebyly-li trestné činy spáchány z pohnutky nízké a nečestné. Může mimo to nastati i potřeba přesvědčiti se dotazy o způsobu života obžalovaného.

§ 2.

Soud zpravidla nesmí obžalovanému povoliti podmíněný odklad trestu, aniž ho osobně pozná, vyjma že by šlo o čin nepatrného významu.

Domnívá-li se soudce ve věci, v níž by mohl vydati trestní příkaz, že je zde důvod k podmíněnému odsouzení, nevydává trestní příkaz, ale ustanoví hlavní líčení.

§ 3.

Dobu zkušebnou vyměří soud v hranicích § 3 zákona tak, jak toho případ vyžaduje, aby bylo dosaženo účelu podmíněného odsouzení, tedy zpravidla trváním kratším v lehčích případech a delším v případech těžších a zejména co do osobnosti pachatelovy pochybných, jakož i tehdy, ide-li výjimečně o opětovné povolení této výhody.

§ 4.

Rozhodnutí o povolení podmíněného odsouzení budiž uvedeno v rozsudku na konci nálezu. Zde nutno uvést také obmezení podle § 4, na př. i zákaz návštěvy v určitých místnostech, zejména takových, kde se podávají lihoviny nebo hrají se zakázané hry a pod.

Rozhodnutí o nepovolení podmíněného odsouzení budiž pojmuto do rozsudku jedině, byl-li výslovně zamítnut návrh v té příčině podaný.

V důvodech rozsudku buďtež uvedeny i skutečnosti, z nichž čerpá soud domněnku, že odsouzený povede pořádný život; rozhodnul-li soud zamítavě, protože byl vinník dříve odsouzen pro čin spáchaný z pohnutky nízké a nečestné, jest mu uvést, proč má za to, že čin ten byl spáchan z těchto pohnutek.

§ 5.

V rozhodnutí o podmíněném odkladu trestu nebudiž činěna zmínka o trestech vedlejších a opatřeních zabezpečovacích (na př. o policejním dohledu, odevzdání do polepšovny nebo do donucovací pracovny nebo o vypořádání), ani o právních následcích odsouzení. Jedině tam, kde bylo vyřknuto propadnutí věci, budiž výslovně uvedeno, odkládá-li se výkon tohoto výroku čili nic.

§ 6.

Veřejné sedění, zmíněné v § 7 zákona, provede soud podle možnosti v stejném složení, jak se byl usnesl na rozsudku.

Na místo obžalovacího spisu vezme za základ jednání rozsudek.

Usnesení podle § 7. zákona budiž vyhotoveno písemně a odůvodněno. O doručení jeho platí předpisy stejné, jako o doručení rozsudku.

Soud má toho dbáti, aby takových usnesení mimo rozsudek bylo co nejméně.

§ 7.

Když soud prohlásí rozsudek neb usnesení, kterým byl povolen podmíněný odklad trestu, je povinen vyložit odsouzenému podstatu a význam podmíněného odsouzení, napomenouti ho, aby zachovával příkazy soudu, a upozorniti ho na následky, kdyby se ve zkušební době neosvědčil.

§ 8.

Podmíněné odsouzení budiž vyznačeno zevně na spisu nápadně písmeny „P. o.“, vedle nichž buď napsán den, kdy zkušební doba končí.

Úřadu vedoucímu záznamy o trestech (v Čechách, na Moravě a ve Slezsku státním zastupitelstvům, na území dříve uherském až do úpravy rejstříků trestních úřadům obecním) budiž zaslán trestní lístek ihned, jakmile nabude usnesení o podmíněném odsouzení právní moci. Jinému úřadu trestní lístek zaslán býti nesmí. Na trestním lístku v čele buďtež červeným inkoustem nápadně napsána písmena „P. o.“, a v poznámce buď vyznačeno, kdy doba zkušební končí.

Usnese-li se soud podle druhého odstavce § 7 zákona, že bude uvažovati o podmíněném odsouzení ve veřejném sedění, nesmí býti trestní lístek vyhotoven před tímto rozhodnutím.

Obecní úřad, jemuž je trestní lístek zaslán, budiž při tom upozorněn na znění první věty třetího odstavce § 9 zákona.

§ 9.

Každý případ, v němž byl povolen podmíněný odklad trestu, budiž u nalézacího soudu zapsán do zvláštního seznamu („seznam podmíněného odsouzení“), který zakládá se ročně a má tyto rubriky:

1. číslo řadové,
2. číslo (značka spisová) trestní věci,

3. jméno, věk, zaměstnání a bydliště podmíněně odsouzených,

4. datum rozsudku,

5. trestný čin podle rozsudku,

6. uložený trest,

7. počátek doby zkušební (§ 3 zákona),

8. konec doby zkušební,

9. opatření podle § 4 zákona; je-li dán odsouzený pod ochranný dozor, budiž zde uveden též soud, který jej vykonává,

10. datum usnesení podle § 8, odst. 1. zákona,

11. dodatečný výkon trestu (§ 6 zákona), t. j. jeho začátek a konec,

12. poznámka.

§ 10.

Jakmile je případ zapsán do tohoto seznamu, budiž věc vyznačena v dosavadním záznamu (rejstříku) jako vyřízená.

Při tom buďtež v poznámce napsána písmena „P. o.“ a řadové číslo zápisu v seznamu s posledními dvěma číslicemi jeho ročníku, na př. P. o. 5/19.

§ 11.

Úřad vedoucí záznamy o trestech uschovává trestní listky, které mu byly zaslány s poznámkou podmíněného odsouzení, odděleně od ostatních.

Jakmile však dostane od soudu zprávu, že byl nařízen výkon trestu podmíněně odloženého, přeškrtně na trestním listku viditelně písmena „P. o.“ a vřadí jej do záznamu o trestech.

Uplynul-li od konce roku, v němž skončila doba zkušební, kalendářní rok, aniž byl uvědoměn, že došlo k výkonu trestu, vřadí příslušný lístek a uschová jej zvlášť.

§ 12.

Soud povolí-li podmíněný odklad trestu je povinen alespoň jednou za půl roku vyšetřiti chování podmíněně odsouzeného. Šetření toho třeba není, je-li nad odsouzeným vykonáván ochranný dozor. Také když uplyne doba zkušební, je soud povinen dříve, než rozhodne o tom, zda se odsouzený osvědčil, vykonati toto šetření a zejména se též dotázati úřadu vedoucího záznamy o trestech a zjistiti, zda odsouzený, jak mu bylo podle § 4 uloženo, nahradil podle svých sil škodu nebo dal zadostučinění. Výsledky takového šetření buďtež připojeny k původním spisům trestním.

Dojdou-li soudu o odsouzeném zprávy nepřiznivé, budiž o nich uvědoměn i úřad veřejné žaloby.

II.

O podmíněném propuštění.

§ 13.

Komise pro podmíněné propuštění z trestu ustaví se u každého sborového soudu pro tresty delší jednoho roku, vykonávané ve věznicích

tohoto soudu a v samostatné trestnici, ležící v jeho obvodu.

§ 14.

Návrh na jmenování soudců a náhradníků pro tuto komisi (§ 12, odst. 3. zákona) podá presidium tohoto sborového soudu do 15. listopadu pro každý příští rok.

Státní zástupce může se dáti zastoupiti některým svým náměstkem. Předsedu zastupuje člen po něm úředním pořadím nejstarší.

§ 15.

Komise jedná buď z moci úřední, buď k žádosti trestancově.

Ředitel trestnice jest povinen navrhnouti komisi k podmíněnému propuštění takové trestance, u nichž jsou splněny zákonné podmínky.

Rovněž jest povinen každou žádost, kterou v tomto směru trestanec přednese, odevzdati komisi a připojiti k ní osobní spisy trestancovy, i svou zprávu. Sám může odmítnouti žádost jedině, byla-li podána před uplynutím roční lhůty, zmíněné v § 13 zákona.

§ 16.

Členové komise jsou oprávněni prohlédnouti osobní spisy trestanců, kteří v nejbližších měsících odpykají část trestu zmíněnou v § 10 zákona, a mohou je také ve vazbě navštěvovati, aby je lépe poznali.

§ 17.

Podané žádosti nebo návrhy ředitele trestnice i případné návrhy jednotlivých členů komise buďtež u presidia příslušného soudu zapsány do zvláštního „Seznamu o podmíněném propuštění“. Seznam ten zakládá se ročně a má tyto rubriky:

1. číslo řadové,
2. datum, kdy žádost neb návrh došly,
3. jméno trestancovo,
4. trestnice nebo věznice, kde si odsouzený trest odpykává,
5. délka přisouzeného trestu,
6. doba odpykaného trestu,
7. datum a obsah rozhodnutí komise („povoleno“ nebo „nepovoleno“),
8. doba zkušební,
9. dodatečný výkon trestu.

§ 18.

Po zápisu buďtež žádosti (návrhy) předány předsedovi komise. Ten přidělí je jednotlivým členům komise jako zpravodajům, aby vyšetřili, jsou-li zde podmínky podmíněného propuštění. Ve zpravodajství se všichni členové komise (i předseda) střídají.

Šetření o žádosti (návrhu) děj se způsobem, přiměřeným okolnostem případu. Nutno zjistiti nejprve chování trestancovo v trestu a je-li dobré, vyžádati spisy o jeho trestní věci, jakož i vyšetřiti ostatní okolnosti uvedené v § 10 zá-

kona. Šetření musí býti zahájeno v čas, aby mohlo se státi rozhodnutí, jakmile uplyne lhůta § 10 zákona.

§ 19.

Zpravodaj oznámí protokolárně trestanci vše, co svědčí proti jeho propuštění a dá do protokolu, co trestanec uvádí na svou obhajobu. Pokud by tato udání trestancova činila nutným šetření, provede je zpravodaj před seděním komise.

§ 20.

Výsledky šetření zaznamená zpravodaj stručně pro spisy a podá o nich v sedění komise ústně zprávu.

§ 21.

Komise jedná v přítomnosti všech členů a zapisovatele. V protokole o tomto jednání budiž zapsán návrh zpravodajův, provedené hlasování a konečné usnesení. Komise může ve svém sedění vyslechnouti i osoby přezvědné, zejména ředitele trestnice a ostatní zřízence trestnice, kteří přicházejí s trestancem do styku. Přeje-li si toho i jen jeden člen komise, musí trestanec býti osobně komisi vyslechnut.

§ 22.

Vadí-li trestanci pouze nepříznivé poměry, které ho čekají na svobodě, má komise pokusiti se o nápravu těchto poměrů.

§ 23.

Sedění komise koná se zpravidla nejméně jednou za měsíc v místě sborového soudu a podle potřeby v trestnici. Ustanovuje je předseda komise.

V každém sedění buďtež probrány případy dosud nevyřízené a budiž uvažováno, jak by se naskytlé závady daly odstraniti.

§ 24.

Usnesení komise provádí zpravodaj za pomoci presidiální kanceláře sborového soudu.

Zamítavé konečné usnesení budiž ke spisu v konceptu přiloženo, i s odůvodněním vyhotoveno a do týdne doručeno trestanci.

Bylo-li žádosti vyhověno, nebudiž usnesení zvlášť vyhotovováno.

§ 25.

O každém konečném rozhodnutí komise buď neprodleně uvědoměn ředitel trestnice (správce věznice), aby byl trestanec ihned propuštěn.

Při propouštění buď trestanec ředitelem trestnice důtklivě napomenut a upozorněn na důvody, pro které může býti podmíněně propuštění odvoláno.

Řediteli trestnice také náleží napomenouti propuštěného trestance, kdyby se nechoval tak, jak je jeho povinností, a může také požádati příslušný soud, aby ho předvolal a napomenul.

§ 26.

Ředitel trestnice jest povinen podati zprávu o podmíněném propuštění s podotknutím, kdy skončí doba zkušební, bez průtahů úřadu příslušnému vésti záznam o trestech propuštěného, dále místnímu úřadu jeho domovské obce i bezpečnostnímu úřadu, kde se bude zdržovati. Byl-li nařízen ochranný dozor, budiž uvědoměn též příslušný okresní soud (§ 17 zákona).

Úřad vedoucí záznamy o trestech uschová toto oznámení spolu s trestními listky, zmíněnými v § 11.

Třetí odstavce § 11 platí také o těchto oznámeních.

§ 27.

Provedená podmíněná propuštění buďtež zaznamenána v osobních spisech trestanců a zapsána i ředitelstvem trestnice do zvláštního seznamu („Seznam podmíněně propuštěných trestanců“). Ten bude míti tyto rubriky:

1. číslo řadové (bez ohledu na ročníky nepřetržitě za sebou idoucí),
2. číslo seznamu o podmíněném propuštění,
3. den podmíněného propuštění,
4. konec doby zkušební,
5. opatření podle § 11 zákona a označení soudu, který provádí ochranný dozor,
6. datum usnesení podle odstavce 1. § 14 zákona,
7. dodatečný výkon zbytku trestu, t. j. den, kdy zbytek trestu byl nastoupen,
8. poznámka.

§ 28.

Řediteli trestnice náleží, aby si nejméně jednou za čtvrt roku a vždy po uplynutí doby zkušební vyžádal zprávu o chování podmíněně propuštěného podobně, jak jest ustanoveno v § 12 tohoto nařízení.

Je také povinen uvědomiti komisi pro podmíněně propuštění ihned, jakmile se doví o případu, který by mohl podle § 14 zákona vésti k odvolání podmíněného propuštění.

§ 29.

Rozhodne-li komise, že má býti vykonán zbytek trestu podmíněně odložený, uvědomí o tom úřad, kterému podle zákona náleží pečovat o výkon trestu (§ 397 rak. a § 494 uher. tr. ř.), aby usnesení neprodleně provedl.

§ 30.

Podal-li trestanec do usnesení komise stížnost, buď předložena s urychlením ministerstvu spravedlnosti a buďtež k ní připojeny osobní spisy trestancovy, trestní spisy a spisy o podmíněném propuštění.

§ 31.

Spisy komise pro podmíněné propuštění bud-
tež vedeny pro každého trestance zvláště a tvoří
část spisů presidiálních.

§ 32.

Úkoly, uložené v předchozích ustanoveních
řediteli trestnice, náleží co do vězňů ve věznicích
soudních onomu soudci nebo státnímu zástupci,
jemuž přísluší dohled nad vězni.

III.

Ustanovení společná.

§ 33.

U okresního soudu, jemuž náleží vykonávat
ochranný dozor (§ 17 zák.), leží-li v Čechách,
na Moravě a ve Slezsku, budiž případ zapsán do
rejstříku „P“ a v poznámce budtež barevným
inkoustem nebo barevnou tužkou vepsána pís-
mena „O. d.“

Na Slovensku budiž založen pro takové pří-
pady seznam nadepsaný: „Seznam ochranných
dozorců“ o těchto rubrikách:

1. řadové číslo,
2. den příchodu,
3. jméno pod dozor postaveného,
4. jeho bydliště,
5. jméno ochranného dozorce,
6. den skončení ochranného dozoru,
7. poznámka.

Seznam ten zakládá se každého roku znova.

Spisy budtež vedeny podle jednacního řádu
soudu.

§ 34.

Soud vedoucí ochranný dozor je povinen
opatřit si trestní spisy, aby si zjednal vědomost
o okolnostech, za nichž byl trestný čin spáchán,
a o dřívějším jeho způsobu života.

Náleží mu napomenouti vinníka, kdyby se ne-
choval tak, jak je jeho povinností, a oznámiti
důvod, pro který má být nařízen výkon odlo-
ženého trestu nebo jeho zbytku, soudu nebo ko-
misi, jimž přísluší o tom rozhodnouti.

§ 35.

Za ochranného dozorce budiž ustanovena
osoba, požívající veřejné důvěry a bezúhonné
pověsti, není-li závady, z příbuzných vinníkových.

Nekoná-li ochranný dozorce své povinnosti,
ustanoví soud za něho osobu jinou.

Vinník může ze závažných důvodů žádati,
aby soud změnil opatření ochranného dozorce.

§ 36.

Ochranný dozorce má podávat soudu ve
lhůtách, které tento ustanoví, pravidelně a pokud

možno ústně zprávy o svém svěřenci a mimo to
má oznámiti každou závadu, kterou shledá. Ústní
zprávy budtež u soudu stručně zaznamenány.

§ 37.

Doví-li se soud nebo úřad, zahájivší trestní
řízení, že obviněný byl podmíněně odsouzen nebo
podmíněně z trestu propuštěn, oznam to soudu
nebo komisi, jimž náleží rozhodnutí o dodatečném
výkonu trestu nebo jeho zbytku. Toho třeba
není, je-li mu známo, že již uplynul rok od konce
doby zkušební do začátku nového trestního
řízení.

§ 38.

Úřad vedoucí záznamy o trestech je povinen
uvědomiti ihned soud nebo komisi pro podmíněné
propuštění, jakmile zví, že podmíněně odsouzený
nebo propuštěný byl znovu odsouzen. Je-li žádán
soudem o výtah z trestního rejstříku některé
osoby, je jeho povinností přesvědčiti se, ne-
byla-li snad odsouzena nebo propuštěna pod-
míněně a upozorniti na to dožadující soud, jest-
liže se tak stalo.

§ 39.

Stížnost zmíněnou v § 20 zákona nutno po-
dati u soudu, který usnesení vydal, neb u komise
pro podmíněné propuštění z trestu.

Tyto úřady ji nesmějí zamítnouti ani, je-li
podána opožděně.

IV.

Ustanovení závěrečná a přechodná.

§ 40.

Předpisy o statistice podmíněného odsouzení
a podmíněného propuštění a předpisy o přechod-
ných ústavách trestních pro území, nemající dosud
takových ústavů, budou vydány zvláště.

§ 41.

Kde nebyl trest dosud vykonán a kde jsou
podmínky podmíněného odsouzení, má soud
s výkonem trestu sečkat a napřed odsouzeného
ponoučiti o jeho právu k žádosti podle § 23 zákona.

Podal-li odsouzený žádost za podmíněný
odklad trestu, budiž o ní rozhodnuto po vykona-
ném šetření ve veřejném sedění podle § 7
zákona.

§ 42.

Návrh na jmenování členů komise pro pod-
míněné propuštění z trestu pro zbývajících období
roku 1919 a na rok 1920 budiž podán předsídem
příslušného sborového soudu presidiu vrchního
zemského soudu nebo presidiu tabule ihned.

V.

Ustanovení o osobách vojenských.

§ 43.

Pokud z odchýlných předpisů zákonných nevyvstává opak, platí předešlé předpisy i pro obor soudnictví vojenského s těmito změnami:

1. V seznamu podmíněného odsouzení (§ 9 nařízení) v rubrice 9. budiž zapsán soud, který vykonává ochranný dozor, teprve, až odsouzený vystoupí z činné služby vojenské.

2. Nalézací soud vojenský měž v patrnosti případy, v nichž byl vysloven ochranný dozor. Příslušné velitelství odsouzeného jest povinno oznámiti tomuto soudu vystoupení odsouzeného z činné služby vojenské (§ 21, č. 4. zákona).

3. Komisi pro podmíněné propuštění z trestu jmenuje nejvyšší vojenský soud do 15. prosince každého roku, a sice letos pro zbytek roku 1919 a pro rok 1920.

4. Co je ustanoveno o řediteli trestnice, platí zde o veliteli vojenské trestnice. Úkoly presidiální kanceláře vykonává kancelář soudu divisiho.

5. Úřadem zmíněným v § 29 jest zde úřad jmenovaný v § 413 voj. tr. ř.

§ 44.

Nařízení toto nabývá účinnosti vyhlášením a provedení jeho přísluší ministrům spravedlnosti, národní obrany a vnitra.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Dr. Winter v. r.
Klofáč v. r.	Habrman v. r.
Sonntag v. r.	Dr. Heidler v. r.
Prášek v. r.	Staněk v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Franke v. r.

Houdek v. r.

Čís. 599.

Zákon ze dne 5. listopadu 1919,

kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 18. března 1919, č. 155 Sb. z. a n., o prozatímní úpravě notářství.

§ 1.

Ministr spravedlnosti, dohodna se se splnomocněným ministrem pro správu Slovenska může naříditi, že v určitých obvodech Slovenska působnost čl. 6. zákona ze dne 18. března 1919,

č. 155 Sb. z. a n., odkládá se na dobu nejdéle jednoho roku.

§ 2.

Do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona může ministr spravedlnosti zbaviti úřadu notáře, kteří pro svou činnost nejsou hodni důvěry, potřebné pro vykonávání úřadu československého notáře.

Postižený má právo, aby do čtrnácti dnů po dodaném rozhodnutí takovém podal u ministerstva spravedlnosti rozklad. Rozklad tento nemá odkladacího účinku a rozhodne o něm ministr s konečnou platností.

§ 3.

Ve lhůtě jednoho roku od účinnosti tohoto zákona může ministr spravedlnosti ze služebních důvodů notáře přeložiti na jiné místo služební.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 5.

Provésti tento zákon ukládá se ministru spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.

Čís. 600.

Zákon ze dne 5. listopadu 1919,

kterým se mění dosavadní ustanovení o notářských sazbách.

Čl. I.

Zákon ze dne 25. července 1871, č. 75 ř. z. (řád notářský) mění se takto:

§ 1.

Prvý odstavec § 171 zní:

Notáři smějí za své úřední úkony bráti poplatky jen podle sazeb, které vydá ministr spravedlnosti vylučně notářské komory.

§ 2.

§ 182 zní:

Notář, jenž by účtoval poplatek vyšší, než stanoví sazby ministerstvem spravedlnosti vydané, má účastníkům to, co vybral přes sazbu, vrátiti a kromě toho má býti proti němu zakročeno dle hlavy X.